

Septimius Severus: Leptis Magna (het huidige Al Khums, Libië), 11 april 145 – Eboracum (nu: York), 4 februari 211.

Lucius Septimius Severus, ook wel Septimus Severus was keizer van Rome van 193 tot 211. Hij staat bekend als een krachtige heerser die het intern verdeelde Romeinse rijk na een aantal burgeroorlogen onder één gezag herenigde en onder wiens heerschappij het Imperium zijn grootste omvang bereikte.

Geboortedatum: 145

Sterfdatum: 211

Tijdvak: Burgeroorlog, 193-197, Severische dynastie

Periode: 193-211

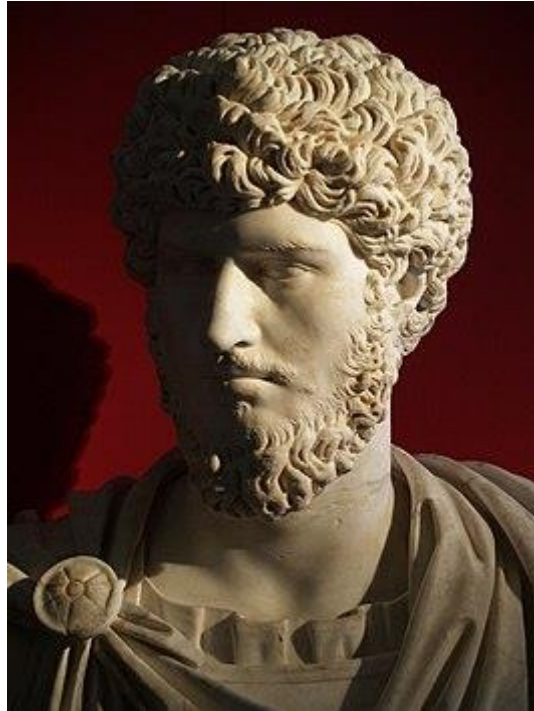
Voorganger: Didius Iulianus (193)

Opvolger: Caracalla en Geta

Staatsvorm: principaat

Medekeizer: Caracalla (198-211) en Geta (209-211)

Severus werd geboren in Leptis Magna in de Romeinse provincie Africa. Als jonge man met goede connecties in de hoogste kringen doorliep hij onder het bewind van de keizers Marcus Aurelius en Commodus de gebruikelijke opeenvolging van ambten.

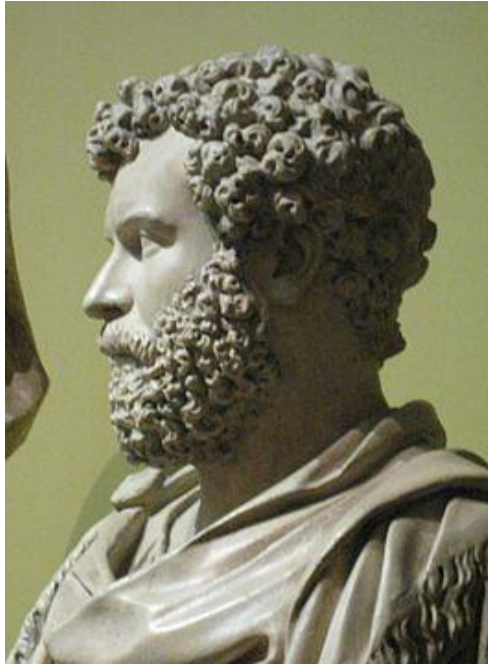

Marcus Aurelius

Commodus

Na de moord op keizer Pertinax in 193 tijdens het jaar van de vijf keizers greep Severus de macht. Na de zittende keizer Didius Julianus afgezet en gedood te hebben versloeg Severus achtereenvolgens zijn rivalen de tegenkeizers Pescennius Niger (in het oosten) en Clodius Albinus (in het westen). Niger werd in 194 in de slag bij Issus in Cilicië verslagen. Later dat jaar voerde Severus een korte strafcampagne buiten de oostelijke grenzen. Hij lijfde het Koninkrijk Osroene als nieuwe Romeinse provincie in. Hij zou de laatste keizer zijn die nieuwe gebieden aan het imperium toevoegde. Drie jaar later, in 197, wist Severus in Gallië zijn laatst overgebleven rivaal Clodius Albinus tijdens de slag bij Lugdunum beslissend te verslaan.

Clodius Albinus

Nadat hij na het winnen van de slag bij Lugdunum ook zijn heerschappij over de westelijke provincies had gevestigd, voerde Severus nog een korte, maar succesvolle oorlog tegen het Parthische Rijk. In 197 plunderde hij hun hoofdstad Ctesiphon en breidde hij de oostelijke grens naar de Tigris uit. Verder heeft hij de Limes Arabicus in Arabia Petraea uitgebreid en versterkt. In 202 voerde hij in Africa en Mauretania campagne tegen de Garamanten; hun hoofdstad Garama werd veroverd en de Limes Tripolitanus langs de zuidelijke grens van het rijk, werd uitgebreid. Laat in zijn regering reisde hij naar Britannia, waar hij de muur van Hadrianus versterkte en de muur van Antoninus herbezette.

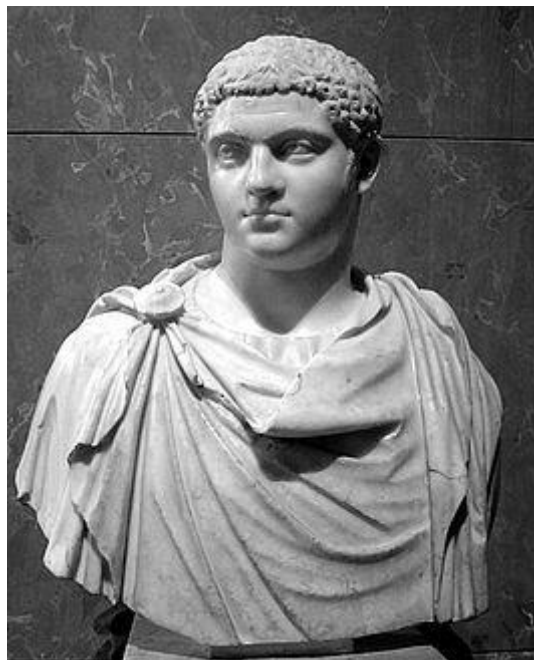

muur van Hadrianus

In 208 voerde hij een invasie in Caledonië (het moderne Schotland) uit. Maar zijn ambities werden gefnuikt toen hij in het najaar van 210 door een dodelijke ziekte getroffen werd. Severus stierf in het begin van 211 in Eboracum (het huidige York). Hij werd opgevolgd door zijn zonen Caracalla en Geta.

Caracalla

Geta

Met de opvolging van zijn zonen werd Severus de stichter van de Severische dynastie, de laatste dynastie van het Romeinse rijk voor de crisis van de derde eeuw.

Septimius Severus was reeds een jaar of dertig toen hij voor het eerst in huwelijk trad. Rond 175 trouwde hij met een vrouw uit Leptis Magna, met de naam Paccia Marciana. Het is zeer waarschijnlijk dat hij haar ontmoette tijdens zijn termijn als legaat in Africa onder zijn oom. Marciana's naam onthult dat zij van Punische of Libische afkomst was, maar verder is er vrijwel niets over haar bekend. Septimius Severus maakt zelfs geen melding van haar in zijn autobiografie, hoewel hij haar later, toen hij eenmaal keizer was, wel met beelden herdacht. Volgens de Historia Augusta zouden Marciana en Severus twee dochters hebben gekregen, maar hun bestaan blijkt verder nergens uit. Het lijkt erop dat dit eerste huwelijk, ondanks dat het zo'n tien jaar duurde, kinderloos bleef.

Marciana stierf rond 186 een natuurlijke dood. Septimius Severus was nu in de veertig en nog steeds kinderloos. Onder tijdsdruk om te hertrouwen begon hij een onderzoek naar de horoscopen van mogelijke bruiden. De Historia Augusta vertelt dat hij hoorde van een vrouw in Syria waarvan voorspeld werd dat zij een koning zou trouwen. Daarom zou Severus haar als zijn vrouw hebben gewild. Deze vrouw, Julia Domna, was afkomstig uit Emesa.

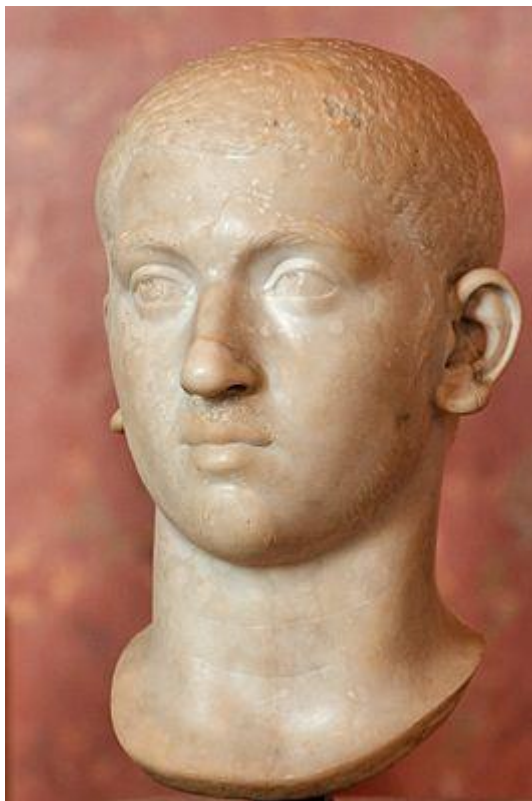

Julia Domna

Zij was van adellijke Arabische afkomst. Haar vader, Julius Bassianus stamde uit het koninklijk huis van Samsigeramus en Sohaemus. Hij diende als hogepriester in de lokale cultus voor de zonnegod Elagabalus. Domna's oudere zus, Julia Maesa zou de grootmoeder worden van de toekomstige keizers Elagabalus en Alexander Severus.

Elagabalus

Severus Alexander

Bassianus accepteerde Severus' huwelijksaanzoek in het begin van 187. In de zomer trouwde het paar in Gallië. Het huwelijk pakte goed uit. Severus koesterde zijn vrouw en ondersteunde haar in haar politieke doelstellingen. Julia Domna was zeer belezen en had

een levendige belangstelling voor filosofie. Samen kregen zij twee zonen, Lucius Septimius Bassianus (later bijgenaamd Caracalla, geboren op 4 april 188) en Publius Septimius Geta (geboren op 7 maart 189).

De triomfboog van Septimius Severus op het Forum Romanum